

תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד גדל

פְּרִשְׁת צו תשפ"ב

צדוק וראש העיר מקגיליקודי מנקים

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת צו תשפ"ב

צדוק וראש העיר מקגיליקודי מנקים

המשך משבוע שעבר...

מסוקו של צדוק ה'צדיק' יצא בדיוק עכשיו מכלל שליטה והתרסק. שולח חלקיקים הרוסים לכל עבר. משפחת פרידמן עומדים בזירה, מוקפים בחלקי התעופה בווערים.

"ובכן," אמר צדוק במבטאו הישראלי הכבד, תופס מטאטא שעמד במקרה בקרבת מקום, "אני חייב להתחיל לנקות את הבלגן הזה."

"צדוק," שאל דוד. "איך אתה מתכוונן לנקות את חלקי המתכת הענקיים האלו רק עם מטאטא?"

"אוהו, אל תדאג," ענה צדוק. "נתתי למטאטא הזה ברכה מיוחדת בשביל שהוא יוכל לנקות כל דבר!"

ובזמן שצדוק ניסה לטאטא את חלקי המסוק הגדולים, הגיעו עובדים עם דחפורים, מכונות ענק ומשאיות אשפה בכדי להתחיל לפנות את כביש המוניות שבשדה התעופה מכל האשפה.

לפתע הופיעה לימוזינה, ולא אחר מאשר ראש העיר מקגיליקודי בעצמו יצא מתוכה, לבוש בכובע קשיח ואפודה, מלווה במספר כתבים, צלמים ועיתונאים.

"בואו נתחיל לנקות!" אמר ראש העיר מקגיליקודי בחיוך ענק, מניח את ידו ברוגע על אחד המכונות כשהצלם מצלם אותו מכל זווית. "עלינו להחזיר את שדה התעופה הזה בחזרה לשירות הכלל!"

צדוק הביט מופתע. "האם אתה ראש העיר מקגיליקודי המפורסם?" הוא שאל. "אני שומע עליך כל כך הרבה!"

"אכן כן! זה אני!" אמר ראש העיר בגאווה, מושיט את ידו בכדי ללחוץ את ידו של צדוק. "נעים מאד לפגוש אותך!"

"אבל אתה ראש העיר!" אמר צדוק. "למה הגעת לנקות? זה לא מתאים שראש עיר גדול ומפורסם כמוך יעשה כזה דבר - למה אינך משאיר זאת לעובדי הבניה?"

ובזמן שהתחילו עובדי הבניה הענקיים להתחיל לנהוג במשאיות ובטרקטורים דוחפים את החלקים השבורים לכיוון משאית האשפה, המשיך ראש העיר להסתובב כשהוא נעמד תוך כדי לעוד מספר תמונות, לפני שחזר לדבר עם צדוק.

"מי? אני?" הוא שאל בענווה, אולם מספיק בקול בכדי שהכתבים ישמעו. "אה, אני רק אדם פשוט כמו כל אחד אחר. זה התפקיד שלי לשמור על עיר נקייה כמו כל אזרח מהשורה."

המכונות התחילו להרים את חלקי המסוק לתוך משאית האשפה כשראש העיר התחיל לרוץ סביב, נעמד לתמונות לפני צוות הנקיון.

משפחת פרידמן הביטה בכל הקורה בתדהמה. לאחר מספר דקות, פנה אבא למוישי ולדוד.

"ילדים, אמר אבא. "האם זה מזכיר לכם משהו?"

"כן, אמר מוישי. "זוכרים לפני מספר חודשים, כשקרס ארון הספרים בתלמוד התורה? כו-לם מיהרו להרים את הספרים הקדושים, אפילו הרבנים."

"ממש בדיוק על זה חשבתי עכשיו, אמר אבא.

"מדוע הרבנים עזרו להרים את הספרים?" שאל דוד. "למה הם לא יכלו רק לתת לכל התלמידים לעשות זאת - הרי הם היו עסוקים בללמוד וללמד."

"אה," אמר אבא. "אבל התורה מספרת לנו משהו אחר. אתה יודע, בפרשת צו - כתוב שהכהן ינקה את שאריות האפר מהחלק העליון של המזבת. ובכן, אם ניסית אי פעם לנקות אפר שרוף, אני מאמין שאתה יודע שזו עבודה נורא מבולגנת. זה הרבה יותר עדין מחתיכות לכלוך גדולות אותן ניתן להזיז בקלות וזה עלול להגיע לכל פינה ולגרום לכלוך עצום."

"ונשאלת השאלה, מדוע מתאימה עבודה כזו לכהן, לאדם שיש את אחד התפקידים החשובים ביותר בכלל ישראל?"

"והתשובה היא, שלא משנה עד כמה חשוב הבנאדם, הוא עדיין כאין וכאפס ממול מציאותו של השם. לא כמו ראש העיר שכאן, המנסה להידמות למנקה פשוט מן השורה, אך למעשה רק עומד בזירה מעמיד פני עוזר בכדי שהאנשים סביב יחשבו כך. כאשר אנחנו עומדים לפני ריבונו של עולם, עלינו להיות עם ענווה וצניעות אמיתית לפניו."

"הקדוש ברוך הוא הינו כל כך עצום וגדול עד שאפילו הכהן יבצע לפניו מטלות שנראות כ'מלוכלכות' - בעובדו את השם. וזה מסר חשוב מאד. בוא נאמר שהינך בבית הכנסת ואתה רואה שמישהו השאיר כוסק ריקה על השלחן. אל תחשוב 'אה, בזה המנקה כבר יטפל' - ממש לא! הרם את הכוס הזו והשלך אותה לאשפה - בעצמך. אין אדם שהינו חשוב מספיק עד שלא יכול לעשות דברים פשוטים כאלו מלפני השם."

מחשבה פילחה את מוחו של מוישי. "אה, לכן הרב פרנק תמיד מניח ספרים במקומם בבית הכנסת, למרות שהינו תלמיד חכם?" הוא שאל.

"בדיוק כך!" אמר אבא בחיוך גדול. "וזה משהו שכולנו יכולים לעשות. אל לנו לחשוב לעולם שהיננו חשובים מידי בכדי לעשות משהו - כאשר מדובר בעבודת השם!"

שבת שלום ומבורך!